

Den Haag, 13 oktober 2022

Betreft: Ambitie document Omgevingsvisie

Geachte leden van de commissie,

Graag verzoek ik u om onze inspraak van gisteren (Commissie Ruimte) te betrekken bij uw inbreng over het Ambitiedocument m.n. natuur- en cultuurhistorische waarden van bomen en groen.

In 1971 verscheen het Rapport van de Club van Rome met de titel: Grenzen aan de groei. Dat vond de wereld nogal ongemakkelijk en het rapport verdween in de bureaula. En de wereld groeide door. Daarom zitten we nu met de brokken: er rolt een klimaatramp over ons heen en een biodiversiteitsramp. De heer Remkes sprak inmiddels beroemde woorden uit: niet alles kan overal. En recent: Wat kan wel? Wat doet Den Haag? Den Haag schrijft een Ambitiedocument waarin je deze woorden niet terugvindt. Wij hadden gehoopt, nee, we hadden verwacht dat Den Haag grenzen zou stellen. We missen prioriteiten wat we wel gaan doen en wat niet meer. We hadden verwacht dat aan ons criteria zouden worden voorgelegd met de vraag: zijn dit goede criteria om een gedegen afweging te maken, prioriteiten te stellen en doelen te halen.

Er staat wel twee goede vragen in het Ambitiedocument, namelijk: hoe houden we Den Haag leefbaar? Hoe geven we essentiële functies voor een leefbare stad, zoals groen, water en hoogwaardige voorzieningen, een plek in de stad? (p4).

Cruciaal is hoé die vragen worden beantwoord. Het zou wat ons betreft de hoogste ambitie moeten zijn.

Het Ambitiedocument is qua opbouw helder, maar wat ons betreft schiet de prioritering te kort.

Er staan 8 sectorale hoofdpogingen in, in prioritaire volgorde. Klimaatbestendigheid komt op de 6e en natuur en biodiversiteit komen op de 8^e plaats, de laatste plaats. Bouwen, economie en mobiliteit staan bovenaan. Dat is al jaren zo: met als gevolg de rampen, waarvoor we ons nu gesteld zien. Dat moet dus anders zou je zeggen.

Helaas is dat niet het geval. Uit de 8 sectorale hoofdpogingen zijn 6 ambities geformuleerd. Daarvan zijn de versterking van natuur en klimaatbestendige stad geen zelfstandige ambitie, maar ondergebracht bij de 3^e en de 6^e ambitie: opnieuw een lagere prioriteit dan woningbouw en economie.

Dat lijkt ons onvoldoende om de rampen waar we ons voor gesteld zien te tackelen. Je kunt dit niet op het Rijk afwentelen. Den Haag moet er zelf ook de hoogste inspanning voor leveren.

Onze vraag is dus: welke criteria hebben een rol hebben gespeeld bij het vaststellen van de prioriteiten van ambities?

Tekenend is trouwens dat de Agenda voor het Haagse Groen helemaal is verdwenen uit de ambities. En dat het extra planten van bomen en meer blad voor de stad niet als doel zijn genoemd.

Iets anders

In het recente verleden hebben we te maken gehad met kap van bomen in de Koekamp. Een eeuwenoud hertenkamp, eeuwenoude boomweiden, eeuwenoude bomen moesten wijken voor de aanleg van fietspaden. De gemeente heeft geweigerd een advies aan de Rijksdienst voor het Culturele Erfgoed te vragen. De Provincie hield de gemeente het hand boven het hoofd. Onze Welstandscommissie heeft alleen advies gegeven over een brug maar niet over de cultuur- en natuurhistorische waarden van het gebied.

Pagina 1 van 2

Email: info@bomenstichtingdenhaag.nl

Facebook: <https://www.facebook.com/bomenstichtingdenhaag/>

Bank: IBAN NL29 INGB 0007 3521 95

Website: <https://www.bomenstichtingdenhaag.nl/>

Twitter: @bomenstichtingdenhaag

K.v.K.-nr: 63212404

ACOR was onzichtbaar. Alle belanghebbenden waren tegen: de bewoners, de AVN, de Fietzersbond, SOS Den Haag en onze Haagse Bomenstichting.

Iets dergelijks speelde ook bij Madurodam. Een private partij annexeerde een deel van de Scheveningse Bosjes, dat algemeen toegankelijk was. Bewoners en natuurorganisaties waren tegen.

Madurodam en de Koekamp zijn voorbeelden van nutteloze kap ten faveure van commerciële belangen. Het college sloot deals in de achterkamertjes met de private partijen en bewoners en natuurorganisaties hadden het nakijken.

Onze vraag is: behoren deze praktijken met het vaststellen van het Ambitiedocument tot het verleden?

Tot slot. De nieuwste trend is om na de kap minder bomen terug te planten zoals bij de Boomsluiterskade (34→21) en de Italiaanse buurt (74→66). Voor bomen in de achtertuin is zelfs geen kapvergunning meer nodig als het aan het college ligt: dat is een bezuinigingsmaatregel.

Dit is natuurlijk niet de manier om klimaatbestendig te worden en de biodiversiteit op te krikken.

We vragen aan u de herplant van bomen minimaal 1 op 1 te houden en niet te bezuinigen op bomen en groen.

Dank u wel voor uw aandacht

Clara Visser – voorzitter Bomenstichting DH